

॥ कोबातीर्थमंडन श्री महावीरस्वामिने नमः ॥

॥ अनंतलब्धिनिधान श्री गौतमस्वामिने नमः ॥

॥ गणधर भगवंत श्री सुधर्मस्वामिने नमः ॥

॥ योगनिष्ठ आचार्य श्रीमद् बुद्धिसागरसूरीश्वरेभ्यो नमः ॥

॥ चारित्रचूडामणि आचार्य श्रीमद् कैलाससागरसूरीश्वरेभ्यो नमः ॥

आचार्य श्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर

पुनितप्रेरणा व आशीर्वाद

राष्ट्रसंत श्रुतोद्धारक आचार्यदेव श्रीमत् पद्मसागरसूरीश्वरजी म. सा.

जैन मुद्रित ग्रंथ स्केनिंग प्रकल्प

ग्रंथांक : १

श्री महावीर जैन आराधना केन्द्र

आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
कोबा, गांधीनगर-श्री महावीर जैन आराधना केन्द्र
आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
कोबा, गांधीनगर-३८२००७ (गुजरात)
(079) 23276252, 23276204
फेक्स : 23276249

Websiet : www.kobatirth.org

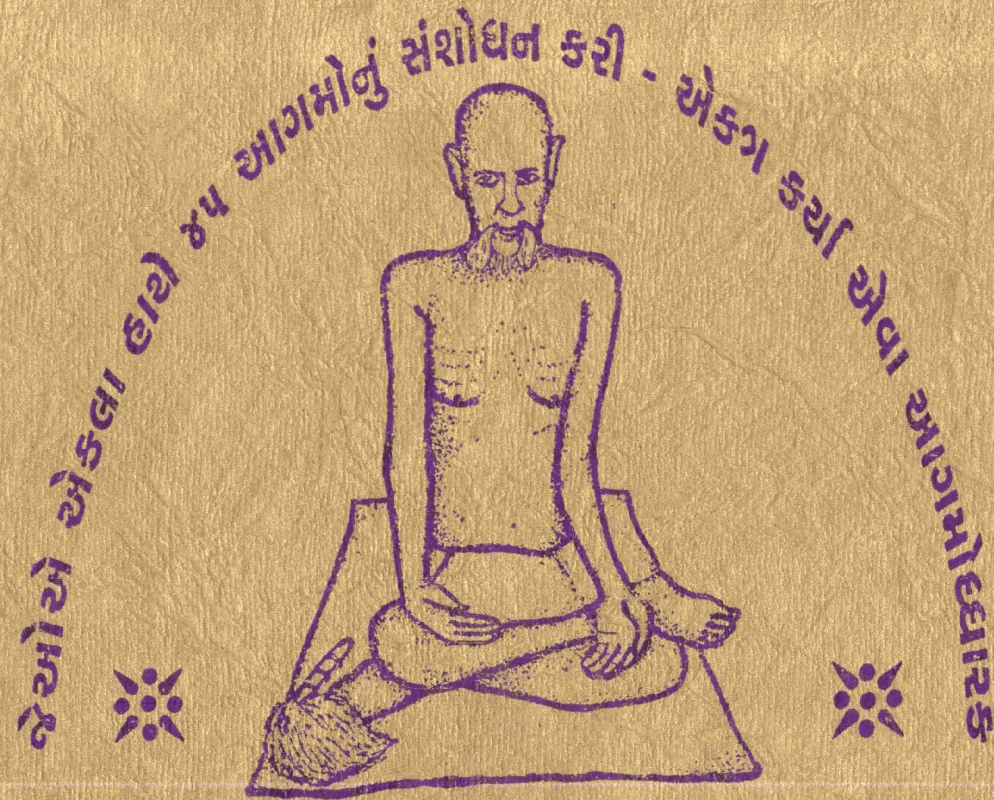
Email : Kendra@kobatirth.org

शहर शाखा

आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
शहर शाखा
आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
त्रण बंगला, टोलकनगर
परिवार डाइनिंग हॉल की गली में
पालडी, अहमदाबाद - ३८०००७
(079) 26582355

P14040

॥ श्री गच्छाचार सूत्रम् ॥

પૂ. આચાર્યદેવ શ્રી આનંદસાગરસૂરીશ્વરજી મ.સા.ના ચરણે શત્ શત્ વંદન...

देवसूर तपागच्छ समाचारी संरक्षक-सुविहित सिद्धांत पालक

बहुश्रुतोपासक-गीतार्थवर्य-चारित्र चूडामणि-आगमोद्धारक पूज्यपाद आचार्यदेवेश

श्री आनंदसागर सूरेश्वरजी महाराजा संशोधित-संपादित ४५ आगमेषु

॥ श्री गच्छाचार सूत्रं ॥

❀ आलेखन कार्य-प्रेरक-वाहक ❀

प्रवचन प्रभावक पू. आ.श्री हेमचन्द्रसागर सूरिजी म.सा. शिष्यरत्न पू. गणिवर्यश्री पूर्णचन्द्रसागरजी म.सा.

❀ आलेखन कार्यवाहक संस्था ❀

पूज्यपाद सागरजी महाराजा संस्थापित जैनानंद पुस्तकालय-सुरत

आलेखन कार्ये किंचित् संस्मरणाणि

* आलेखन कार्ये आशीवृष्टिकारका :

पू. गच्छा. आ. श्री सूर्योदयसागर सूरेश्वरजी म.सा.

पू. आ. श्री. नरेन्द्रसागर सूरेश्वरजी म.सा.

पू. आ. श्री अशोकसागर सूरिजी म.सा.

पू. आ. श्री जिनचन्द्रसागर सूरिजी म.सा.

पू. आ. श्री हेमचन्द्रसागर सूरिजी म.सा.

* आलेखन कार्ये केचित् मार्गदर्शका :

पू. आ. श्री दोलतसागर सूरिजी म.सा.

पू. पं. श्री हर्षसागरजी म.सा.

पू. गणीश्री सागरचन्द्रसागरजी म.सा.

पू. गणी श्री नयचन्द्रसागरजी म.सा.

पू. गणी श्री अक्षयचन्द्रसागरजी म.सा.

पू. मुनि श्री लब्धिचन्द्रसागरजी म.सा.

माहिती दर्शक पत्र

■ आलेखन कार्ये सहयोग प्रदाता :

मुनिश्री आगमचन्द्रसागरजी म.सा.

श्राद्धगुण संपन्न श्री नरेन्द्रभाई मुक्तिलाल महेता (सूर्डगामवाला)

■ प्रथम संस्करण - सं. २०६१, का. सु.५.

■ कृति - २५०

■ कोऽधिकारी...?- श्रुत भाण्डागारं श्रमण प्रधान चतुर्विध संघाश्च

■ संग्राहकालय - जैनानंद पुस्तकालय, गोपीपुरा, सुरत।

■ व्यवस्थापका :

श्री उषाकांतभाई झर्वेरी- श्री नरेशभाई मद्रासी-श्री श्रेयस के. मर्चन्ट

■ आवास : निशा-१ १ले माले ,गोपीपुरा, काजीनुं मेदान,

तीनबत्ती, सुरत. दूरभाष - २५९८३२६(०२६१)

■ मुद्रण कार्यवाहक

श्री सुरेश डी. शाह (हेष्मा)-सुरत।

संपादक श्री

॥ પ્રાક્-કથન ॥

॥ કત્થ અમ્હારિસા પાણી દુષમા-દોષ દુષિયા, હા; અણાહા કહં હૂન્તા....! ન હૂન્તો જડ જિણાગમો ॥

દુષ્મકાળે જિનાગમ-જિન પ્રતિમા ભવિયણ કું આધારા....!!

ભવાટવીમાં ભ્રમિત પ્રાણીને ભીમ મહાટવીમાંથી બહાર લાવનાર મિથ્યાત્વરૂપ અંધકારમાંથી પ્રકાશ તરફ ગતિ કરાવનાર શ્રુતજ્ઞાનની મહત્તા અદ્વિતીય કક્ષાની છે. શ્રુતજ્ઞાનનો મહીમા પરમ મનનીય અને માનનીય હોવાના કારણે પ્રભુ શાસનમાં પરમ આધાર ભૂત કરણ તરીકે ગણના કરી છે. આગમએ વીર પ્રભુની વાણી સ્વરૂપ છે.

આગમોની રચના કાળ :- પ્રભુ મહાવીર સ્વામીના શાસનની અપેક્ષાએ વીર નિર્વાણ સંવત પૂર્વે ૨૯, વિક્રમ સંવત પૂર્વે ૪૯૯ વર્ષે વૈશાખ સુદ એકાદશી દિને તારક તીર્થંકર પ્રભુ મહાવીર દેવની ત્રિપટીને પામી આઘ ગણધર અનંતલબ્ધિ નિધાન શ્રી ઈન્દ્રભૂતિ (ગૌતમસ્વામીજી) આદિ એકાદશ ગણધરોએ આગમોની રચના કરી તેજ ક્ષણે પ્રભુએ તેની યથાર્થતા-ગણાનુજ્ઞા-શાસનાનુજ્ઞા આદિના વાસકોપથી જાહેર કરી.

ગણધર ભગવંતના શિષ્યો-મુનિઓએ યથાયોગ્યતાનુંસાર શિષ્ય-પ્રશિષ્યાદિ પરિવારને વિનયપૂર્વક શાસ્ત્ર નિર્દિષ્ટ વિધિ-મર્યાદા પૂર્વક ગુરુ પાસેથી મુખપાઠ રીતે દ્વાદશાંગીનો અભ્યાસ કરતા હતાં, લખીને કે લખેલ પુસ્તકો દ્વારા ભણવા અંગે તત્કાળે પરંપરા ન હતી.

પ્રથમ વાચના :- વીર પ્રભુના નિર્વાણબાદ તેમની પટ્ટ પરંપરામાં પાંચમા કેવલી તરીકે પ્રસિધ્ધ શ્રી ભદ્રબાહુ સ્વામીજીના સમયમાં વિષમકાલના બલના પ્રભાવે ભયંકર બાર વર્ષીય દુકાલ પડ્યો સાધુઓ અનુકૂળતા મુજબ વેર વિખેર થયાં, સાથો સાથ વીર નિ. સં. ૧૫૫ લગભગમાં નંદવંશના સામ્રાજ્યનો પલટો થયો, દેશમાં ભયંકર આંધી વ્યાપી, જૈન શ્રમણોના વિહારના કેન્દ્રરૂપ મગધદેશની

॥ પ્રાક્-કથન ॥

૧

સંપાદક શ્રી

રાજધાની પટણા અને પંજાબ વચ્ચેના પ્રદેશો ભીષણ પરિસ્થિતિમાં મૂકાયા, શ્રમણ સમુદાયના વિખરાઈ જવાથી આગમોનું પઠન-પાઠન ખુબ જ અવ્યવસ્થિત થયું, જ્ઞાની પુરૂષોમાંથી કેટલાયે સ્વર્ગે પધાર્યા, મુખપાઠની પધ્ધતિ પર એક જબરદસ્ત ધક્કો લાગ્યો પરિસ્થિતિને સુધારવા વીર નિ. સં.-૧૬૦ લગભગમાં પાટલીપુત્ર નગરે (પટના-બિહાર) શ્રી સ્થુલભદ્ર સ્વામીની અધ્યક્ષતામાં શ્રમણસંઘ એકત્રિત થયો, ગીતાર્થોની સલાહ મુજબ દ્વાદશાંગીની સંકલના વ્યવસ્થિત કરવાનો પ્રયાસ કર્યો, પ્રાયઃ આ પ્રથમ આગમ વાચના થઈ તેનું નામ ‘ શ્રી દ્વાદશાંગ-શ્રુતસંકલન’ નામે પંકાયાનો ઇતિહાસ મળે છે.

દ્વિતીય વાચના :- તેમના પછી જિનકલ્પીના અભ્યાસક આર્ય મહાગિરીજીના ગુરૂ ભ્રાતા પૂ. આ. શ્રી આર્ય સુહસ્તિ સૂરિ પ્રતિબોધિત પ્રભુ શાસનના ચરમ ભક્ત સમ્રાટ સંપ્રતિએ ઉજ્જૈનમાં આર્ય સુહસ્તિ મ. ને વિનંતી કરી તેમના સાનિધ્યમાં વીર નિ. સં. ૨૪૫ થી ૨૮૧ના વર્ષોમાં જિનાગામની સાયવણી સુરક્ષિત રહે તેવા યથાર્થ પ્રયાસો કર્યા, પઠન-પાઠનની વ્યવસ્થામાં આવેલી ખામીને દૂર કરી જેથી આ બીજી વાચનાનું નામ ‘ આગમ સંરક્ષણ વાંચના’ દ્રષ્ટિ ગોચર થાય છે.

તૃતીય વાચના :- મૌર્ય રાજવંશીઓનો સેનાપતિ પુષ્યમિત્રે રાજદ્રોહ કરી રાજા બન્યો ધર્માધ બનેલા સમ્રાટ સંપ્રતિની શાસન પ્રભાવનાને નામ શેષ કરવા તેણે જૈન શ્રમણો તથા બૌદ્ધ શ્રમણોના શિરચ્છેદ કરાવી કાળો કેર વર્તાવ્યો, સાધુઓ પ્રાણ રક્ષાર્થે કલિંગ દેશ તરફ ચાલ્યા ગયા, કલિંગાધિપતિ મહામેઘવાહન ખારવેલ મહારાજા પરમ જૈન હતાં. આ પ્રમાણે પ્રાણ બચાવવાની વ્યથામાં જિનાલયો તથા, આગમ પઠન-પાઠનની વ્યવસ્થાને જબરદસ્ત હાની થવા પામી, કલિંગ દેશના રાજા ભિક્ષુરાય ખારવેલે તેનો પરાજય કરી ફરી જીવંત કરવા પ્રયાસ કર્યો વીરનિ. સં. ૩૦૦ થી ૩૩૦ સુધીના મધ્યાહ્ન કાલમાં મુનિ સમ્મેલનમાં જિનકલ્પિની તુલના કરનાર પૂ.આ. મહાગિરીના શિષ્યો-પ્રશિષ્યો આ. બલિસ્સહ સૂ.મ. આ. દેવાચાર્ય, આ. ધર્મસેન વિગેરે ૨૦૦ શ્રમણો, આ. સુસ્થિત સૂરિ વગેરે સ્થવિર કલ્પિ ૩૦૦ શ્રમણો, આર્યા પોઈણી વિગેરે ૩૦૦ શ્રમણીઓ, સીવંદ, ચૂર્ણક, સેલગ વગેરે ૭૦૦ શ્રાવકો અને પૂર્ણ મિત્રાહિ ૭૦૦ શ્રાવિકા દ્વારા ત્રીજી આગમ

વાયનામાં અગિયાર અંગો અને દશ પૂર્વોના પાઠોને વ્યવસ્થિત કરવામાં આવ્યા.

ચતુર્થ વાચના :- કાલાધિન અંતિમ દશપૂર્વધર, બાલ વૈરાગી, અનુપમ સંવેગી શ્રી વજ્રસ્વામીએ અંતિમ સમયે સ્વ પટ્ટધર શ્રીવજ્રસેન સૂ.મ.ને ભયંકર દુકાલના ચરમ સમયની જાણમાં 'લાખ સોનૈયા આપીને એક હાંડી ભાતની ચડશે તેના બીજા દિવસથી સુકાલ થશે' આ વાત જણાવી આવો ભયંકર દુકાલ વીર નિ. સં. ૫૮૦ થી ઉત્તર ભારતમાં વ્યાપ્ત થયો. જેમાં ગણો-કુલો-વાચકવંશો માત્ર નામશેષ થઈ ગયા. આગમ વારસો ટકાવનાર મુનિપુંગવોની સંખ્યા જૂજ થઈ ગઈ કાળ-બળ ક્ષયે ધારણા શક્તિની અનુકૂલતા પ્રમાણે પણ જો આગમનું સંકલન કરવામાં નહીં આવે તો રહ્યા સાધુઓ પણ રહેલા આગમના વારસાને સાચવવા સમર્થ ન નિવડી શકે માટે ભવિષ્યના અલ્પશક્તિવાળા પણ મેઘાવી સાધુઓને રાખવામાં વિષયાનુસંધાન દ્વારા સુગમતા સાંપડે તેથી સમકાલીન અન્ય પ્રભાવક આચાર્યોની સંમતિ લઈ શ્રી આર્યરક્ષિત સૂરિ મ. ચાર અનુયોગની વ્યવસ્થા કરી. આગમોને ચિરંજીવ બનાવ્યા વીર નિ. સં. ૫૮૨ લગભગમાં દશપુર (મંદસૌર) (માલવા) નગરે ચોથી વાચના થઈ.

પંચમ વાચના :- વીર સં. ૮૩૦ થી ૮૪૦ લગભગમાં પૂ. આ. સ્કંદિલ સૂરિએ ઉત્તરાપથના મુનિઓને મથુરામાં તથા નાગેન્દ્રવંશીય પરમ પ્રભાવક શ્રી હિમવંત ક્ષમા શ્રમણના શિષ્ય આ. શ્રી નાગાર્જુન સૂરિએ દક્ષિણાપથના મુનિઓને વલભીમાં આગમોની સંકલના કરવા એકઠા થયા કીંતુ તે સમયની દેશગત અંધાધુંધીના કારણે એક જ સાથે ભિન્ન-ભિન્ન સ્થળે આગમવાચનાઓ કરી ભવિષ્યમાં માથુરી અને વલભીવાચનાઓના પાઠ ભેદોનું સમન્વય સહજ થઈ જશે આ હેતુપૂર્વક પાંચમી વાચના કરી.

ષષ્ઠી વાચના :- તેજ ભાવનાઓ અનુસાર માથુરી વાચનાના વારસદાર આ. શ્રી દેવર્દિગણી ક્ષમાશ્રમણે તથા વલભીવાચનાના વારસદાર આ. શ્રી કાલક સૂરિએ ભેગા મળી. શ્રમણ સંઘને એકત્રિત કરી, કાલકમે વિણસી જતા આગમના ખજાનાને સ્થાયી બનાવવાના શુભ આશયથી શ્રી શત્રુંજ્યાધિષ્ઠાયક શ્રી કપર્દીયક્ષ આદિ દૈવીક સહાયકથી ૫૦૦ આચાર્યાદિઓએ મળી વલભીપુર(વળા સૌરાષ્ટ્ર)માં

પુસ્તકારૂઢ રૂપ આગમ વાચના કરી, આ વાચનામાં ચોરાશી આગમોનું વ્યવસ્થિત સંકલન તાડપત્રના પાના ઉપર લિપિબધ્ધ કરી આગમોને પુસ્તકારૂઢ કરવાનું કાર્ય સાધુ ભગવંતોએ કર્યું. તેમજ અન્ય મહત્વના ગ્રંથોનું પુસ્તકાલેખન કાર્ય થયેલ, ત્યારબાદ સાધુ સત્યમિત્ર સ્વર્ગે ગયા અને વીર નિ. સં. ૧૦૦૦માં વર્ષે પૂર્વજ્ઞાનનો વિચ્છેદ થયો તેમ મનાય છે.

પ્રભુવીરના શાસનમાં ઉપરોક્ત ‘છ’ વાચનાઓના માધ્યમે ૧૦૦૦ વર્ષના ગાળામાં થયેલ શ્રુતોધ્ધારનો ઇતિહાસ મોજૂદ છે. ત્યાર પછી ૧૫૦૦ વર્ષ સુધી આગમ વાચનાનો કે શ્રુતોધ્ધારનો કોઈ ઉલ્લેખ નથી મળતો.

તેમજ વિષમકાળના પ્રભાવથી ૧૦મી સદીની સમાપ્તિ કાળથી શિથિલાચારની વૃદ્ધિ થવાથી આગમિક જ્ઞાનની પરંપરા સુવિહિત ગીતાર્થ, આચાર સંપન્ન શ્રમણોના હાથમાં રહી નહીં પરિણામે હસ્તલિખિત પ્રતોમાં રહેલ આગમો અધિકારીને પણ મળવા દુર્લભ બન્યા.

છેવટે વીસમી સદીના ઉત્તરાર્ધના પ્રારંભકાળે સુવિહિત સંવેગી સાધુઓમાં આચાર નિષ્ઠા, વિશિષ્ટ વૈરાગ્યની પ્રબલ ભૂમિકા આદિ સુદૃઢ હોવા છતાંય આ બધાને ટકાવવા માટેના જરૂરી સંજોગો ન મળતાં આગમિક જ્ઞાનની માત્રા પઠન-પાઠનની શાસ્ત્રીય પરંપરા સુરક્ષિત ન રહી શકવાના કારણે ખુબ જ અલ્પ માત્રામાં રહેવા પામી

આવા અવસરે શ્રમણસંઘની ૧૮ પ્રસિધ્ધ શાખાઓમાં વધુ પ્રભાવશાળી ‘સાગરશાખા’ના અદ્વિતીય પ્રતિભા સંપન્ન પ્રૌઢધીષણશાલી અનેકવાદો કરી તપાગચ્છની વિજય પતાકા ફેલાવનાર પૂ. મુનિરાજ શ્રી ઝવેરસાગરજી. મ.ના. એક માત્ર શિષ્ય નવ માસના ટૂંકા ગાળાનો જ ગુરુ સહવાસ છતાં પૂર્વજન્મની આરાધનાના બળે એકલે હાથે ન્યાય-વ્યાકરણ, આગમટીકા આદિ અનેક સાધના ગ્રંથોનું અગાધ વિદ્વત્તા પૂર્ણ જ્ઞાન મેળવી પૂ. ગુરુદેવ શ્રી ઝવેરસાગરજી મ.ની આગમોની પારદૃશ્યતાના વારસાને તે ગુરુદેવશ્રીના અન્તિમ સમયના “ આગમો કા અભ્યાસ બરોબર કરના ” શબ્દ પાછળ રહેલ ઉંડા અંતરના આશિષના બળે આગમિક તલસ્પર્શી અગાધ માર્મિક જ્ઞાન આપ મેળે મેળવી વીર નિ. સં. ૨૪૪૦ વિ.સં. ૧૯૭૦માં કો’ક મંગલ ચોઘડીએ જિનશાસનના એક મહાન ધુરંધર સમર્થક પ્રભાવક શાસ્ત્રોના પારગામી

આચાર્યભગવંતો વર્ષો જૂની શ્રમણસંઘની ફરજ અને જવાબદારી રૂપ આગમોના અણમોલ વારસાને સુરક્ષીત રાખવાના પ્રશ્ને ફરીથી ઉપસ્થિત કરી.

રાજ્યદ્વારી ઉપદ્રવો, ધર્માંધ ઝનૂન, બ્રિટીશ હકૂમત, જનતામાં ફેલાયેલ ક્રાન્તિકારી વિચારધારા, પશ્ચાત્ય કેળવણીના સંસ્કાર આદિ સંઘર્ષ કાળમાં પુસ્તકો પ્રતો મેળવવી અતિકઠીન હતી તે સમયે જુદા જુદા ખૂણે રહેલી હસ્તપ્રત-તાડપત્ર આદિ પરથી સંશોધન કરી જાત મહેનતે પ્રેસકોપીથી માંડીને સુધારવા સુધીની સંપૂર્ણ દેખરેખ જવાબદારીથી આગમ ગ્રંથોની ખર્ચાદિત પ્રતિઓ છપાવી સામુદાયિક વાચનાઓ વિ. સં. ૧૯૭૧થી ૧૯૭૭ સુધીમાં પાટણ-કપડવંજ-અમદાવાદ-સુરત આદિ ક્ષેત્રોમાં છ-છ મહીનાની વાચનાઓ ગોઠવી સેંકડો સાધુ-સાધ્વીઓને આગમોને વાંચવાની પરિપાટી આદિનો સંપૂર્ણ ખ્યાલ કરાવ્યો સાત સામુહિક વાચનાઓમાં ૨૬ ગ્રંથો વાંચ્યા તેમાં લગભગ ૨,૩૩,૨૦૦ શ્લોકની વાચના આપી તથા આગમ દિવાકર પૂ. મુનિશ્રીપુણ્યવિજયજી મ. આદિને પણ આ ક્ષેત્રે આગળ વધવા અંગૂલ નિર્દેશ કરી આ મહાપુરુષે શ્રુત સરિતાને ધોધમાર વહેતી કરી છે.

આ મહાપુરુષ તે પ્રાતઃ સ્મરણીય ગુજરાત-માલવા-રાજસ્થાન-બંગાલ-બિહાર આદિ અનેક ક્ષેત્ર સંઘો તથા સુરત સંઘના આમૂલચૂલ ઉપકારી, આગમોધ્ધારક ધ્યાનસ્થ સ્વર્ગસ્થ પ.પૂ. આચાર્યશ્રી આનંદસાગર સૂરીશ્વરજી મહારાજ જેઓ ‘ પૂ. સાગરજી મ. ’ ના લાડીલા, હૂલામણા નામથી પણ પ્રસિદ્ધ હતાં તેમના જ સંશોધિત આગમો અમને પ્રતાકારે પુર્ન મુદ્રિત કરાવવાનો લાભ પ્રાપ્ત થયો છે. તા.ક. વર્તમાન કાળે ગ્રંથો, શાસ્ત્રો, સુવિહિત ગીતાર્થ આચાર્ય ભગવંતો, ઈતિહાસકારો પાસેથી પ્રાપ્ત થતી માહિતી અનુસાર વીર નિર્વાણના ૧૦૦૦ વર્ષમાં છ-છ વાચના-સંકલન બાદ ૧૫૦૦ વર્ષ સુધીમાં આવું કોઈ કાર્ય થયેલ જણાતું નથી ત્યાર બાદ એકલા હાથે આપ બળે સૌ પ્રથમ આગમ ઉધ્ધારના ભગીરથ કાર્યને કરનાર ગુરુદેવને કોટી-કોટી વંદના...

॥ श्री गच्छाचार सूत्रं ॥

नमिऊण महावीरं तिअसिंदनमंसियं महाभागं । गच्छाचारं किंची उद्धरिमो सुयसमुद्दाओ ॥ १ ॥ ७१० ॥ अत्थेगे गोयमा ! पाणी,
जे उम्मग्गपड्डिए । गच्छंमि संवसित्ताणं, भमई भवपरंपरं ॥ २ ॥ जामद्धं जाम दिण पक्खं, मासं संवच्छरंपि वा । संभग्गपड्डिए गच्छे,
संवसमाणस्स गोयमा ! ॥ ३ ॥ लीलाअलसमाणस्स, निरुच्छाहस्स वीमणं । पक्खाविकिखइ अन्नेसिं, महाणुभागाणं साहुणं ॥ ४ ॥
उज्जमं सव्वथामेसु, घोरं वीरतवाइयं । लज्जं संक्कं अइकम्म, तस्स विरियं समुच्छले ॥ ५ ॥ वीरिएणं तु जीवस्स, समुच्छलिएणं गोयमा
! जम्मंतरकए पावे, पाणि मुहुत्तेण निदहे ॥ ६ ॥ तम्हा निउणं निहालेउं, गच्छं सम्भग्गपड्डियं । वसिज्ज तत्थ आजम्मं, गोयमा ! संजए
मुणी ॥ ७ ॥ मेढी आलंबणं खंभं, दिट्ठी जाणं सुउत्तमं । सूरी जं होइ गच्छस्स, तम्हा तं तु परिक्खए ॥ ८ ॥ भयवं ! केहिं लिंगेहिं, सूरिं
उम्मग्गचड्डियं ? । वियाणिज्जा छउमत्थे, मुणी तं मे निसामय ॥ ९ ॥ सच्छंदयारिं दुस्सीलं, आरंभेसु पवत्तयं । पीढयाइपडीबद्धं
आउक्कायविहिसंगं ॥ १० ॥ मूलुत्तरगुणभट्ठं, सामायारीविराहयं । अदिन्नालोयणं निच्चं, निच्चं विगहपरायणं ॥ ११ ॥ छत्तीसगुणसमन्नागएण
तेणवि अवस्स दायव्वा । परसक्खिया विसोही सुट्ठुवि वव्हारकुसलेणं ॥ १२ ॥ जह सुकुसलोऽवि विज्जो अन्तस्स कहेइ अत्तणो

वाहिं। विज्जुवएसं सुच्छा पच्छा सो कम्म मायरइ ॥ ३ ॥ देसं खित्तं तु जाणित्ता, वत्थं पत्तं उवस्सयं। संगहे साहुवग्गं च, सुत्तत्थं च
 निहालई ॥ ४ ॥ संगहोवग्गहं विहिणा, न करेइ य जो गणी। समणं समणिं तु दिक्खित्ता, सामायारि न गा (प्र० निगू) हए ॥ ५ ॥
 बालाणं जो उ सीसाणं, जीहाए उवलंपए। न सम्मं मग्गं गाहेइ, सो सूरि जाण वेरिओ ॥ ६ ॥ जीहाएवि लिहंतो न भद्दओ सारणा जहिं
 नत्थि। डंडेणवि ताडंतो स भद्दओ सारणा जत्थ ॥ ७ ॥ सीसोऽवि वेरिओ सो उ, जो गुरुं नवि बोहए। पमायमइराघत्थं, सामायारीविराहयं ॥
 ८ ॥ तुम्हारिसावि मुणिंवर ! पमायवसगा हवंति जइ पुरिसा। तो को अन्नो अहं आलंबण हुज्ज संसारे ? ॥ ९ ॥ नाणंमि दंसणम्मि य
 चरणंमि य तिसुवि समयसारेसु। चोएइ जो ठवेउं गणमप्पाणं य सो य गणी ॥ १० ॥ पिंडं उवहिं च सिज्जं उग्गमउप्पयाणेसणासुद्धं।
 चारित्तरक्खणट्ठा सोहंतो होइ सचरिती ॥ १ ॥ अपरिस्सावी सम्मं समपासी चेव होइ कज्जेसु। सो रक्खइ चक्खुं पिव सबालवुट्ठा उलं
 गच्छं ॥ २ ॥ सीयावेइ विहारं सुहसीलगुणेहिं जो अबुद्धीओ। सो नवरि लिंगधारी संजमजोए (प्र० सारे) ण निस्सारो ॥ ३ ॥ कुलगामनगरज्जं
 पयहिअ जो तेसु कुणइ अ ममत्तं। सो नवरि लिंगधारी संजमजोएण निस्सारो ॥ ४ ॥ विहिणा जो उ चोएइ, सुत्तं अत्थं च गाहए। सो
 धण्णो सो य पुण्णो य, स बंधू भुक्खदायगो ॥ ५ ॥ स एव भव्वसत्ताणं, चक्खुभूए वियाहिए। दंसेइ जो जिणुद्धिं, अणुट्ठाणं जहद्धिअं
 ॥ ६ ॥ तित्थयरसमो सूरि सम्मं जो जिणमयं पयासेइ। आणं अइक्कमंतो सो कापुरिसो न सप्पुरिसो ॥ ७ ॥ भट्ठायारो सूरि भट्ठायाराणुवेक्खओ
 सूरि। उम्मगठिओ सूरि तिन्निवि मग्गं पणासंति ॥ ८ ॥ उम्मगठिए सम्मग्गनासए जो अ सेवए सूरि। निअमेणं सो गोयम! अप्पं पाडेइ

संसारे ॥ १ ॥ उम्मग्गठिओ इक्कोऽवि नासए भव्वसत्तसंधाए। तंमग्गमणुसरंते जह कुत्तारु नरो होइ ॥ ३० ॥ उम्मग्गमग्गसंपट्टियाण सूरीण
 गोयमा! णूणं। संसारो य अणंतो होइ य सम्मग्गनासीणं ॥ १ ॥ सुद्धं सुसाहुमग्गं कहमाणो ठवइ तइयपक्खंमि । अप्पाणं इयरो पुण
 गिहत्थधम्माओ चुक्केति ॥ २ ॥ जइवि न सक्कं काउं सम्मं जिणभासियं अणुट्ठाणं। तो सम्मं भासिज्जा जह भणियं खीणरागेहिं ॥ ३ ॥
 ओसन्नोऽवि विहारे कम्मं सोहेइ सुलभबोही य। चरणकरणं विसुद्धं उववूहिंतो परूविंतो ॥ ४ ॥ सम्मग्गमग्गसंपट्टियाण साहूण कुणइ
 वच्छल्लं। ओसहभेसज्जेहि य सयमन्नेणं तु कारेइ ॥ ५ ॥ भूए अत्थि भविस्संति केई तेलुक्कनमियकमजुयला। जेसिं परहियकरणेक्कब(५०
 ल) द्दलक्खाण-वोलिहिइ(कालो) ॥ ६ ॥ तीआणागयकाले केई होहिंति गोयमा! सूरी। जेसिं नामग्गहणेवि हुज्ज नियमेण पच्छितं ॥
 ७ ॥ जओसयरीभवन्ति अणविक्खयाइ जह भिच्चवाहणा लोए। पडिपुच्छसोहिनोयण तम्हा उ गुरु सया भयाइ ॥ ८ ॥ जो उप्पमायदोसेणं,
 आलस्सेणं तहेव य। सीसवग्गं न चोएइ, तेण आणा विराहिया ॥ ९ ॥ संखेवेण मए सोम्म! , वण्णियं गुरुलक्खणं। गच्छस्स लक्खणं
 धीर!, संखेवेणं निसामय ॥ ४० ॥ गीयत्थे जे सुसंविग्गे, अणालस्सी दढव्वए। अक्खलियचरित्ते सययं, रागदोसविवज्जए ॥ १ ॥
 निट्ठवियट्ठमयट्ठाणे, सुसियकसाए जिइंदिए। विहरिज्जा तेण सद्धिं तु, छउमत्थेणवि केवली ॥ २ ॥ जे अणहियपरमत्था, गोयमा!
 संजयमा भवे। तम्हा ते उ विवज्जिज्जा, दोग्गईपंथदायगे ॥ ३ ॥ गीयत्थस्स उ वयणेणं, विसं हालाहलं पिबे। निव्विकप्पो य भक्खिज्जा,
 तक्खणं जं समुद्वे ॥ ४ ॥ परमत्थाओ विसं णो तं, अमयरसायणं खु तं। निव्विग्धं जं न तं मारे, मओवि अमयस्समो ॥ ५ ॥ अगीयत्थस्स

वयणेणं, अमयंपि न धुंटे। जेण नो तं भवे अमयं, जं अगीयत्थदेसियं ॥ ६ ॥ परमत्थओ न तं अमयं विसं हालाहलं खु तं। न तेण
 अजरामरो हुज्जा, तक्खणा निहणं वए ॥ ७ ॥ अगीयत्थकुसीलेहिं, संगं तिविहेण वोसिरे। मुखमग्गंसिमे विग्घं, पहंमी तेणगे जहा ॥
 ८ ॥ पज्जलियं हुयवहं दट्ठुं, निस्संको तत्थ पवेसिउं। अत्ताणं निद्वहिज्जाहि, नो कुसीलस्स अल्लिए ॥ ९ ॥ पजलंति जत्थ धगधगधगस्स
 गुरुणावि चोइए सीसा। रागदोसेण वियणुसएणं तं गोयम! न गच्छं ॥ ५० ॥ गच्छो महाणुभावो तत्थ वसंताण निज्जरा विउला।
 सारणवारणचोअणमाईहिं न दोसपडिवत्ती ॥ १ ॥ गुरुणो छंदणुवित्ती सुविणीए जियपरीसहे धीरे। णवि थद्धे णवि लुद्धे णवि गारविए
 न विगहसीले ॥ २ ॥ खंते दंते गुत्ते मुत्ते वेरग्गमग्गमल्लीणे। दसविहसामायारी-आवस्सगसंजमुज्जुत्ते ॥ ३ ॥ खरफरुसकक्कसाए णिद्वदुड्डाइ
 निद्वुरगिराए। निब्भच्छणनिद्धाडणमाईहिं न जे पउस्संति ॥ ४ ॥ जे य न अकित्तिजणए नाजसजणए न ऽकज्जकारी अ। न पवयणउड्डाहकरे
 कंठगयपाणसेसे ऽवि ॥ ५ ॥ गुरुणा कज्जमकज्जे खरकक्कसदुद्वनिद्वुरगिराए। भणिए तहत्ति सीसा भणंति तं गोयमा! गच्छं ॥ ६ ॥
 दूरुज्झिअ पत्ताइसु ममत्तए निप्पिहे सरिरे ऽवि। जायमजायाहारे बायालीसेसणाकुसले ॥ ७ ॥ तंपि न रूवरसत्थं न य वण्णत्थं न चेव
 दप्पत्थं। संजमभरवहणत्थं अक्खोवंगंव वहणत्थं ॥ ८ ॥ वेयण वेयावच्चे ईरियट्ठाए य संजमट्ठाए। तह पाणवत्तियाए छट्ठं पुण
 धम्मचिंताए ॥ ९ ॥ जत्थ य जिद्वकणिट्ठो जाणिज्जइ जिद्वविणयबहुमाणो। दिवसेणवि जो जिद्वो न हीलिज्जइ स गोयमं! गच्छो ॥ ६० ॥
 जत्थ य अज्जाकप्पं पाणच्चाएवि घोरदुब्भिक्खे। न य परिभुंजइ सहस गोयम! गच्छं तयं भणियं ॥ १ ॥ जत्थ य अज्जाहि समं थेरावि न

उल्लविति गयदसणा । न य झायंती थीणं, अंगोवंगाई तं गच्छं ॥ २ ॥ वजेह अप्पमत्ता अज्जासंसग्गि अग्गिविससरिसी । अज्जाणुचरो साहू लहइ अक्किं खु अचिरेण ॥ ३ ॥ थेरस्स तवस्सियस्स व बहुस्सुयस्स व पमाणभूअस्स । अज्जासंसग्गीए जणजंपणयं हविज्जाहि ॥ ४ ॥ किं पुण तरूणो अबहुस्सुओ य ण यऽविहु विगिट्ठतवचरणो । अज्जासंसग्गीए जणजंपणयं न पाविज्जा? ॥ ५ ॥ जइवि सयं थिरचित्तो तहावि संसग्गिलद्धपसराए । अग्गिसमीवेव धयं विलिज्ज चित्तं खु अज्जाए ॥ ६ ॥ सव्वत्थ इत्थिवग्गंमि अप्पमत्तो सया अवीसत्थो । नित्थरइ बंभचेरं तव्विवरीओ न नित्थरइ ॥ ७ ॥ सव्वत्थेसु विमुत्तो साहू सव्वत्थ होइ अप्पवसो । सो होइ अणपव्वसो अज्जाणं अणुचरंतो ३ ॥ ८ ॥ खेलपडिअमप्पाणं न तरइ जह मच्छिआ विमोएउं । अज्जाणुचरो साहू न तरइ अप्पं विमोएउं ॥ ९ ॥ साहुस्स नत्थि लोए अज्जासरिसी हु बंधणो उवमा । धम्मेण सह ठवंतो न य सरिसो जाण असिलेसो ॥ १० ॥ वायामित्तेणवि जत्थ भट्टचरित्तस्स निग्गहं विहिणा । बहुलद्धिजुअस्सावि कीरइ गुरुणा तयं गच्छं ॥ १ ॥ जत्थ य सन्निहिउक्खडआहडमाईण नामगहणेऽवि । पूईकम्मा भीआ आउत्ता कप्पतिप्पेसु ॥ २ ॥ मउए निहुयसहावे हासदवविवज्जिए विगहमुक्के । असमंजसमक्करिते गोअरभूमट्ट विहरंति ॥ ३ ॥ मुणिणो नाणाभिग्गह दुक्करपच्छित्तमणुचरंताणं । जायइ चित्तचमक्कं देविंदाणंपि तं गच्छं ॥ ४ ॥ पुढविदगअग्गणिमारुयवणप्फइतसाण- विविहजीवाणं । मरणंतेवि न पीडा कीरइ मणसा तयं गच्छं ॥ ५ ॥ खज्जूरिपत्तमुंजेण, जो पमज्जे उवस्सयं । नो दया तस्स जीवेसु, सम्मं जाणाहि गोयमा! ॥ ६ ॥ जत्थ य बाहिरपाणिस्स बिंदुमित्तंपि गिम्हमाईसु । तण्हासोसियपाणा मरणेऽवि मुणी न गिण्हंति ॥ ७ ॥

इच्छिज्जइ जत्थ सया बीअपएणावि फासुयं उदयं। आगमविहिणा निउणं गोयम! गच्छं० ॥ ८॥ जत्थ य सूल विसूइय अन्नयरे वा विचित्तमायंके। उप्पन्ने जलणुज्जालणाइ न करेइ तं गच्छं ॥ ९॥ बीयपएणं सारूविगाइसट्ठाइमाइएहिं च। कारितो जयणाए गोयम! गच्छं० ॥ ८०॥ पुप्फाणं बीयाणं तयमाईणं च विविहदव्वाणं। संघट्टणपरियावण जत्थ न कुज्जा तयं गच्छं ॥ १॥ हासं खेड्डा कंदप्प नाहियवायं न कीरए जत्थ। धावणडेवणलंघणममकारवण्णउच्चणं॥ २॥ जत्थित्थीकरफरिसं अंतरियं कारणेऽवि उप्पन्ने। दिट्ठीविस दित्तगी विसे व वज्जिज्जए गच्छे ॥ ३॥ बालाए वुड्ढाए नत्तुय दुहियाए अहव भइणीए। न य कीरइ तणुफरिसं गोयम! गच्छं० ॥ ४॥ जत्थित्थीकरफरिसं लीगी अरिहावि सयमवि करिज्जा। तं निच्छयओ गोअम! जाणिज्जा मूलगुणभट्ठं॥ ५॥ कीरइ बीअपएणं सुत्तमभणियं न जत्थऽविहिणा ३। उप्पन्ने पुण कज्जे दिक्खआयंकमाईए॥ ६॥ मूलगुणेहि विमुक्कं बहुगुणकलिअंपि लब्धिसंपण्णं। उत्तमकुलेऽवि जायं निब्बाडिज्जइ तयं गच्छं ॥ ७॥ जत्थ हिरण्णसुवण्णे धणधण्णे कंसतंबफलिहाणं। सयणाण आसणाण य झुसिराणं चेव परिभोगो ॥ ८॥ जत्थ य वारडिआणं तत्तडिआणं च तह य परिभोगो। मोत्तुं सुक्किलवत्थं का मेरा तत्थ गच्छमि? ॥ ९॥ जत्थ हिरण्णसुवण्णं हत्थेण परागयं (णगं) पि नो छिप्पे। कारणसमप्पियंपि हु निमिसखणब्धंपि तं गच्छं ॥ १०॥ जत्थ य अज्जालब्धं पडिगहमाई विविहमुवगरणं। परिभुंजइ साहूहिं तं गोयम! केरिसं गच्छं? ॥ १॥ अइदुल्लहभेसज्जं बलबुद्धिविवट्ठणंपि पुट्टिकरं। अज्जालब्धं भुंजइ का मेरा तत्थ गच्छंमि? ॥ २॥ एगो एगित्थिए सद्धिं, जत्थ चिट्ठिज्ज गोयमा!। संजईए विसेसेणं, निम्मेरमं तुं तु भासिमो॥ ३॥

दढचारित्तं मोत्तुं आइज्जं भयहरं च गुणरासिं । इक्को अज्झावेई तमणायारं न तं गच्छं ॥ ४ ॥ धणगज्जियहयकुहियं विज्ज दुग्गिज्झगूढहिययाओ ।
 अज्जा अवारियाओ इत्थीरज्जं न तं गच्छं ॥ ५ ॥ जत्थ समुद्देसकाले साहूणं मंडलीइ अज्जाओ । गोयम! ठवंति पाए इत्थीरज्जं न तं गच्छं ॥
 ६ ॥ जत्थ मुणीण कसाए जगडिज्जंतावि परकसाएहिं । निच्छंति समुद्देउं सुनिविट्ठो पंगुलो चेव ॥ ७ ॥ धम्मंतराभीए भीए संसारगब्भवसहीणं ।
 न उईरंति कसाए मुणी मुणीणं तयं गच्छं ॥ ८ ॥ कारणमकारणेणं अह कहवि मुणीण उट्ठहिं कसाए । उदिएवि जत्थ रूंभन्ति खाभिज्जइ
 जत्थ तं गच्छं ॥ ९ ॥ सीलतवदाणभावण चउविहधम्मंतरायभयभीए । जत्थ बहू गीअत्थे गोयम! गच्छं तयं भणियं ॥ १०० ॥ जत्थ य
 गोयम! पंचणह कहवि सूणाण इक्कमवि हुज्जा । तं गच्छं तिविहेणं वोसिरिय वइज्ज अन्नत्थ ॥ १ ॥ सूणारंभपवत्तं गच्छं वेसुज्जलं न
 सेविज्जा । जं चारित्तगुणेहिं उज्जलं तं तु सेविज्जा ॥ २ ॥ जत्थ य मुणिणो कयविक्कयाइं कुव्वंति संजमुब्भट्ठा । तं गच्छं गुणसायर! विसंव
 दूरं परिहरिज्जा ॥ ३ ॥ आरंभेसु पसत्ता सिद्धंतपरम्मुहा विसयगिद्धा । मोत्तुं मुणिणो गोयम! वसिज्ज मज्झे सुविहियाणं ॥ ४ ॥ तम्हा सम्मं
 निहालेउं, गच्छं सम्मगपट्ठियं । वसिज्जा पक्ख मासं वा, जावज्जीवं तु गोयम! ॥ ५ ॥ जड्ठो वुड्ठो तहा सेहो, जत्थ रक्खे उवस्सयं ।
 तरूणो वा जत्थ एगागी, का मेरा तत्थ भासिमो? ॥ ६ ॥ जत्थ य एगा खुड्डी एगा तरूणी उ रक्खए वसहिं । गोयम! तत्थ विहारे का
 सुद्धी बंभचेरस्स? ॥ ७ ॥ जत्थ य उवस्सयाओ राइं गच्छे मुहुत्तमित्तं पि । एगा रत्तिं समणी का मेरा तत्थ गच्छस्स?, ॥ ८ ॥ जत्थ य एगा
 समणी एगो समणो य जंपए सोम्म! । निअबंधुणावि सद्धिं तं गागच्छं गच्छगुणहीणं ॥ ९ ॥ जत्थ जयारमयारं समणी जंपइ गिहत्यपच्चक्खं ।

પચ્ચક્ષ્ણં સંસારે અજ્ઞા પરિવિશ્વવદ્ અપ્પાણં ॥ ૧૧૦ ॥ જત્થ ય ગિહત્થભાસાઙ્ ભાસણે અજ્ઞિયા સુરુદ્ધાવિ । તં ગચ્છં ગુણસાયર !
 સમણગુણવિવજ્ઞિયં જાણ ॥ ૧ ॥ ગણિ ગોયમ ! જા ડચ્ચિયં, સેયં વત્થં વિવજ્ઞિડં । સેવણે ચિત્તરુવાણિ, ન સા અજ્ઞા વિયાહિયા ॥ ૨ ॥
 સીવણં તુન્નણં ભરણં, ગિહત્થાણં તુ જા કરે । તિલ્લડ્ડવ્વટ્ટણં વાવિ, અપ્પણો ય પરસ્સ ય ॥ ૩ ॥ ગચ્છઙ્ગ સવિલાસગઙ્ગ સયણીયં તૂલિયં
 સબિબ્બોયં । ડ્વ્વટ્ટેઙ્ગ સરીરં સિણાણમાઙ્ગિણિ જા કુણઙ્ગ ॥ ૪ ॥ ગેહેસુ ગિહત્થાણં ગંતૂણ કહા કહેઙ્ગ કાહીઆ । તરૂણાઙ્ગ અહિવડંતે અણુજાણે
 સા ડ પડિણીયા ॥ ૫ ॥ વુટ્ટાણં તરૂણાણં રત્તિં અજ્ઞા કહેઙ્ગ જા ધમ્મં । સા ગણિણી ગુણસાયર ! પડિણીઆ હોઙ્ગ ગચ્છસ્સ ॥ ૬ ॥ જત્થ ય
 સમણીણમસંખડાઙ્ગ ગચ્છંમિ નેવ જાયંતિ । તં ગચ્છં ગચ્છવરં ગિહત્થભાસાઓ નો જત્થ ॥ ૭ ॥ જો જત્તો વા જાઓ નાલોઙ્ગ દિવસપવિશ્વં
 વાવિ । સચ્છંદા સમણીઓ (પ્ર૦ ડવસમણે) મયહરયાણે ન ઠાયંતિ ॥ ૮ ॥ વિંટલિઆણિ પડંજંતિ ગિલાણસેહીણ નેવ તિપ્પંતિ । અણગાઢે
 આગાઢં કરેંતિ આગાઢિ અણગાઢં ॥ ૯ ॥ અજયણાણે પકુવ્વંતિ, પાહુણગાણ અ વચ્છલં । ચિત્તલ્લાયાણિ સેવંતિ, ચિત્તા રયહરણા તહા ॥ ૧૦ ॥
 ગઙ્ગવિભ્ભમાઙ્ગાહિં આગારવિગાર તહ પગાસિંતિ । જહ વુટ્ટાણવિ મોહો સમુદ્ડરઙ્ગ કિં નુ તરૂણાણં ? ॥ ૧ ॥ બહુસો ડચ્છોલિંતી મુહનયણે
 હત્થપાયકક્ષ્ણાઓ । ગિણહેઙ્ગ રાગમંડણ ભોઙ્ગંતિ અ તહ ય કલ્લે ॥ ૨ ॥ જત્થ ય થેરી તરૂણી ય થેરી તરૂણી ય અંતરે સુયઙ્ગ । ગોયમ ! તં
 ગચ્છવરં વરનાણચરિત્તઆહારં ॥ ૩ ॥ ધોઙ્ગંતિ કંઠિઆઓ પોઙ્ગંતિ તહ ય દિંતિ પોત્તાણિ । ગિહકજ્જચિંતગીઓ ન હુ અજ્ઞા ગોયમા ! તાઓ
 ॥ ૪ ॥ ચ્ચરઘોડાઙ્ગાણે વયંતિ તે વાવિ તત્થ વચ્ચંતિ । વેસિત્થીસંસગ્ગી ડવસ્સયાઓ સમીવંમિ ॥ ૫ ॥ સજ્ઞાયમુક્કજોગા ધમ્મકહા વિગહપેસણ

गिहीणं। गिहिनिस्सजं वाहिंति संथवं तह करंतीओ ॥ ६ ॥ समा सीसपडिच्छीणं, चोअणासु अणालसा। गणिणी गुणसंप्पण्णा,
 पसत्थपुरिसाणुगा ॥ ७ ॥ संविग्गा भीयपरिसा य, उग्गदंडा य कारणे। सज्झायज्झाणजुत्ता य, संगहे अ विसारया ॥ ८ ॥
 जत्थुत्तरपडिउत्तरवडिआ अज्जा व साहुणा सद्धिं। पलवंति सुरुद्धावी गोअम! किंतेण गच्छेण? ॥ ९ ॥ जत्थ य गच्छे गोअम! उप्पण्णे
 कारणंमि अज्जाओ। गणिणी पिट्ठिठिआओ भासंती मउअसदेणं ॥ १३० ॥ माऊए दुहिआए सुण्हाए अहव भइणिमाईणं। जत्थ न अज्जा
 अब्बइ गुत्तिविभेयं तयं गच्छं ॥ १ ॥ दंसणयारं कुणई चरित्तनासं जणेइ मिच्छंतं। दुण्हवि वग्गेणज्जा विहारभेअं करेमाणी ॥ २ ॥
 तंमूलं संसारं जणेइ अज्जावि गोयमा! नूणं। तम्हा धम्मवएसं मुत्तुं अन्नं न भासिज्जा ॥ ३ ॥ मासे २ ३ जा सज्जा, एगसित्थेण पारए।
 कलहे गिहत्थभासाहिं, सव्वं तीए निरत्थयं ॥ ४ ॥ महानिसीहकप्पाओ, ववहाराओ तहेव यो साहुसाहुणिअट्ठाए, गच्छायारं समुद्धिअ
 ॥ ५ ॥ पढंतु साहुणो एअं, असज्झायं विवज्जिउं। उत्तमं सुयनिस्संदं, गच्छायारं तु उत्तमं ॥ ६ ॥ गच्छायारं सुणित्ताणं, पढित्ता
 भिक्खुभिक्खुणी। कुणंतु जं जहा भणियं, इच्छंता हियमप्पणो ॥ १३७ ॥ २०-८४६ ॥ इति श्री गच्छाचारपडण्णयं समत्तं ७ ॥ प्रभु-
 महावीर स्वामीनीपट्ट परंपरानुसार कोटीगण-वैरी शाखा- चान्द्रकुल प्रचंड प्रतिभा संपन्न, वादी विजेता परमोपास्य पू. मुनि श्री
 झवेरसागरजी म०सा० शिष्य बहुश्रुतोपासक-सैलाना नरेश प्रतिबोधक-देवसूर तपागच्छ-समाचारी संरक्षक-आगमोद्धारक पूज्यपाद-
 आचार्य देवेश श्री आनंदसागर सूरेश्वरजी महाराजा शिष्य प्रौढ़ प्रतापी, सिद्धचक्रआराधक समाज संस्थापक पूज्यपाद आचार्य श्री

चन्द्रसागर सूरेश्वरजी म.सा. शिष्य चारित्र चूडामणी, हास्यविजेता-मालवोद्धारक महोपाध्याय श्री धर्मसागरजी म.सा. शिष्य आगमविशारद-नमस्कार महामंत्र समाराधक पूज्यपाद पंन्यासप्रवर श्री अभयसागरजी म.सा. शिष्य शासन प्रभावक-नीडर वक्ता पू. आ. श्री अशोकसागर सूरिजी म.सा. शिष्य परमात्म भक्तिरसभूत पू. आ. श्री जिनचन्द्रसागर सू.म.सा. लघु गुरु भ्राता प्रवचन प्रभावक पू. आ. श्री हेमचन्द्रसागर सू.म. शिष्य पू. गणिवर्य श्री पूर्णचन्द्र सागरजी म.सा. आ आगमिक सूत्र अंगे सं.२०५८/५९/६० वर्ष दरम्यान संपादन कार्य माटे महेनत करी प्रकाशक दिने पू. सागरजी म. संस्थापित प्रकाशन कार्यवाहक जैनानंद पुस्तकालय सुरत द्वारा प्रकाशित करेल छे.

